

Nøjagtig så hverdagsrealistisk og fantastisk som spritteren, den fortræfede husmor og ev genopstanden Humphrey Bogart foran Københavns Hovedbanegård er den verden, man møder i Storby-blues

Dan Turells skygge

Hverdagsmennesker og verdensrummet i hans ny digtsamling

Af Merete von Eyben

OM FOESI i Digteren om jobbet: /jeg tror ikke på den gør nogen klogere/ eller på at den har nogen politisk betydning/men den viser/at stjelen kaster skygge —

Dan Turell er ikke bare en mand, hvis sjæl kaster skygge, har er en mand, hvis skrifter er et univers, et uefterligneligt Turellsk univers, hvis ingredienser er så karakteristiske, at man måske i ubefæstede stunder kan forledes til at tro, at man som menigmand/kvin-

de kan gøre det samme.

Det er et univers på godt og ondt. For selvfølgelig kan det da ikke undgås, at man indimellem føler, at der ramte han lige ved siden af. Men de fleste gange rammer han lige så rigtigt, at man let svimmel læser videre og videre og for sent opdager, at nu er det digt allerede færdigt. Og blader tilbage og tar' det en gang til.

NNogen af de allerbedste er hverdagsdigte om hverdagsmennesker i hverdagsgader tilsyneladende fortalt med almindelige hverdagsord. Den der specielle Turellblending af

mundret slang, reklamesprog, engelske ord og underirden osse syntaks, verbale graffiti og barndommens vægsløgens i en organisk enhed med lange svingende syngende passager, som stadig handler om vesterbroes hverdagsmennesker, men samtidig når ud i verdensrummet og ind under vores og digterens hjernebark. Så utroligt smukke og med så mange bevidsthedslag og alligevel så umiddelbart forståelige.

OG SELVOM han ikke synes, at poesien har politisk betyd-

behov af vekslende styrke.

Selvfolgelig kan han da ikke lade være at provokere. Når han skriver et digt som Soli-dansk støttedigt til børnelokernes betrielesfront og lar'en af linjerne lyde /Bevidste Børnelokkere Boller Bare Børnene Bedre/så ved han, så ved han bare exactly, at en masse behjertede borgere vil blive aldeles frådende forargede. Men samtidig er det osse et digt, der sir noget om, hvordan alle vi pæne velfærdmennesker med /reoler fra Ikea med velindbundne bøger/ af Anders Bodelsen /for-sommer og røvrer vorens pæne velfodrede velfærdsbørn. I et digt hvori han sir De til læseren. Der er hans indstilling nemlig anderledes, end når han sir du. Han sir ofte De i sine artikler. Og du i sine digte. Når han sir du, er han åben og lige med læseren. Sir han De, skal man lige tænke det sagte igennem en ekstra

gang.

Og så er man tryk ved ham, selvom man aldrig ved, hvad der venter en om det næste sidehjørne. Tryk fordi han skriver smukt. Tryk fordi selv et halvgenomsnitdigt digt af ham er så meget bedre end så meget andet. Og hvis han indimellem laver noget, man absolut ikke kan li, gør det heller ingen ting. For det er jo alt det andet. Alt det andet man tar frem igen og igen og griner og glæder sig igennem. Osse det desperat triste. En god gedigen depression smukt skrevet kan være meget pæn-sende.

Dan Turell. Storby-Blues. 136 s. Kr. 58,00.